

GŁOWACKI WAWRZYNIEC (1900-1971)

Urodził się 20 lipca 1900 roku w Rębowie. Syn Marcina i Marianny z domu Rogasik. Od 1903 roku mieszkał w Gostyniu. Szkołę elementarną ukończył w 1914 roku. Naukę zawodu kowala pobierał od 1 stycznia 1917 roku z przerwą wojenną do 31 grudnia 1922 roku. W czasie I wojny światowej był aktywnym członkiem skautingu, brał m.in. udział w tajnym zlocie tej organizacji w 1916 roku w Babkach pod Poznaniem.

W czasie powstania wielkopolskiego, 27 stycznia 1919 roku, zgłosił się jako osiemnastolatek ochotniczo w biurze werbunkowym w Poznaniu. Skierowany został do koszar saperów na Wildzie, gdzie grupowały się oddziały powstańcze. Po przeszkoleniu pełnił służbę wartowniczą przy różnych obiektach wojskowych na terenie Poznania. W końcu lutego został wcielony do 1. batalionu saperów wielkopolskich pod dowództwem kpt. Butlera, w maju został przeniesiony do 2. batalionu. W czasie wojny polsko-bolszewickiej służył w 14. batalionie 7. pułku saperów. Po zakończeniu działań wojennych od 27 listopada 1920 roku do 16 listopada 1922 roku przebywał w kościuszkowskim obozie szkolnym saperów w Warszawie, początkowo jako żołnierz kompanii, a od 1 lipca 1921 roku jako kancelista. Od czerwca 1922 roku służył jako żołnierz nadterminowy, a w listopadzie tegoż roku przeniesiony został do rezerwy w randze plutonowego. Ostatnie ćwiczenia wojskowe rezerwy odbył w lipcu 1931 roku.

Od 31 maja 1923 roku aż do przejścia na emeryturę w 1965 roku z przerwą wojenną (wrzesień-październik 1939 roku) pracował w cukrowni gostyńskiej, najpierw w charakterze rzemieślnika, a następnie kasjera. Był członkiem Towarzystwa Powstańców i Wojaków w Gostyniu oraz oddziału OSP w cukrowni gostyńskiej. W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany do 2. pułku saperów, z którym przeszedł całą kampanię wrześniową. W niewoli niemieckiej przebywał w obozie jenieckim pod Wiedniem. Po zwolnieniu w październiku powrócił do Gostynia. Po II wojnie światowej był przewodniczącym Koła PPS przy cukrowni, członkiem Powiatowej Rady Narodowej oraz ZBoWiD. Otrzymał nominacje na stopień sierżanta.

Zmarł 19 października 1971 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

W 1927 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Katarzyną Grześkowiak.